

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/168/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413223334
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1413223334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej, v právnej veci žalobcu: G. G. R. A. Y. C. L. K. , U. N. X.X.XXXX, F. R. R., D.V. Č.. X, zastúpený JUDr. Angelikou Bůžek, advokátkou, Bratislava, Björnsonova č. 14, proti žalovanému: B. G. G. K. A. L. O. , U. N. XX.X.XXXX, F. R. R., M. Č.. XX, zastúpený JUDr. Zuzanou Kubalovou, advokátkou, Bratislava, Obchodná č. 40, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 4. septembra 2020, č.k. 5 C 208/2013-871, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. zo dňa 4. septembra 2020, č.k. 5 C 208/2013-871,
- vo výroku II., ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol;
- vo výroku III., ktorým žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,26 %;
- vo výroku IV., ktorým Univerzitetnej nemocnici Bratislava, Bratislava, Pažitková č. 4, priznal nárok na náhradu hotových výdavkov voči žalobcovi v rozsahu 91,63 % a voči žalovanému v rozsahu 8,37 %, p o t v r d z u j e ,
- vo výroku V., ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť znalcovi MUDr. F. K., bytom L., I. č. XX, znalečné v sume 421,15 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku VI., ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť znalcovi MUDr. F. K., bytom L. I. č. XX, znalečné v sume 38,47 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku, z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie,

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Bratislava IV. rozsudkom zo dňa 4.9.2020, č.k. 5 C 208/2013-871, I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21.366,92 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; III. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,26 %; IV. Univerzitetnej nemocnici Bratislava, Pažitková č. 4, Bratislava, priznal nárok na náhradu hotových výdavkov voči žalobcovi v rozsahu 91,63 % a voči žalovanému v rozsahu 8,37 %; V. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť znalcovi MUDr. F. K., bytom L., I. č. XX, znalečné v sume 421,15 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku; VI. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť znalcovi MUDr. F. K., bytom L., I. č. XX, znalečné v sume 38,47 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 13.11.2013, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 27.378,40 € titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj straty na zárobku, straty na zisku, náhradu nákladov spojených s liečením bez špecifikácie výšky uplatnených náhrad. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.5.2011 v Banskej Bystrici mu žalovaný spôsobil jazdou motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu ťažkú ujmu na zdraví. Za tento skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený v

trestnom konaní. Vplyvom škodovej udalosti spôsobenej žalovaným zostal invalidný, miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je od 16.10.2016 doposiaľ určená na 50 %. Uplatňuje si rozdiel medzi sumou bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré požadoval na základe lekárskeho posudku MUDr. R. a sumou, ktorá mu bola vyplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá mu vyplatila na bolestnom náhradu za 770 bodov (pri hodnote bodu 15,38 €) sumu 11.843,- € a na sťaženie spoločenského uplatnenia náhradu za 1.050 bodov (pri hodnote bodu 15,72 €) sumu 16.506,- €, spolu sumu 28.349,- €. Od žalovaného žiada doplatiť na bolestnom sumu 261,40 € (rozdiel vznikol rozdielnym výpočtom hodnoty jedného bodu - žiadal 770 bodov x 15,72 € za jeden bod), na sťaženie spoločenského uplatnenia doplatiť sumu rovnajúcu sa hodnote 800 bodov x 15,72 €, ktoré mu na základe lekárskeho posudku MUDr. R. poisťovňa neuhradila. Zároveň žiadal o navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré takýto postup odôvodňujú.

1.2. Na výzvu súdu žalobca podaním doručeným súdu dňa 3.2.2014 doplnil svoju žalobu a špecifikoval uplatnenú stratu na zárobku na sumu 1.868,66 €, stratu na zisku spoločnosti Media on air, s.r.o. na sumu 95.293,96 € a náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s liečením na sumu 541,39 € (náklady vzniknuté v rokoch 2011 až 2014), vrátane náhrady nákladov spojených s návštevami najbližších príbuzných. Ďalším podaním doručeným súdu dňa 25.11.2016 zmenil žalobu a spolu s bolestným a sťažením spoločenského uplatnenia, stratou na zárobku, stratou na zisku spoločnosti Media on air, s.r.o., náhradou nákladov spojených s liečením žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný i na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 25.000,- €, v časti sťaženia spoločenského uplatnenia žiadal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 25.709,- € na základe nového znaleckého posudku (1.560 bodov pri hodnote bodu 16,48 €). Na základe ďalšieho posudku zo dňa 12.1.2016 rozšíril žalobu aj v časti bolestného (770 bodov x 17,16 €), sťaženia spoločenského uplatnenia na sumu 34.320,- € (2.000 bodov x 17,16 €); uplatnil si zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 50 % (17.160,- €), nakoľko bol uznaný za invalidného. Žalobu rozšíril o ďalšie náklady spojené s liečením za obdobie rokov 2014 až 2016 v celkovej výške 1.835,25 €. Spolu po rozšírení žaloby žiadal, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 230.175,- € titulom náhrady škody na zdraví a sumu 25.000,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Uznesením zo dňa 1.3.2017, ktoré bolo vyhlásené na pojednávaní, prvoinštančný súd pripustil zmenu žalobného petitu v súlade s návrhom žalobcu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 255.175,- € titulom náhrady škody na zdraví.

2. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, svedkov, znalca, oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav. Žalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 20.10.2011, sp.zn. 2 T 83/2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 22.11.2011 (č.l. 18 - 21 spisu), právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky z dôvodu, že dňa 21.5.2011 v čase okolo 03,20 hod. v Banskej Bystrici, na ulici Na Troškách, na parkovisku obchodného domu Europa SC, pred objektom Ministry of Fun, viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz S 32, EČ: G. XXX V. tak, že s vozidlom sa pohol z parkovacieho miesta v čase, keď na prednej kapote sedeli Mgr. G. R., narodený dňa X.X.XXXX a R. I., narodený dňa XX.X.XXXX, pričom po prejedaní niekoľkých metrov následne vozidlo prudko zabrzdil, v dôsledku čoho Mgr. G. R. a R. I. spadli z prednej kapoty vozidla na zem, pričom pri páde Mgr. G. R. utrpel kraniocerebrálne poranenie, a to zlomenie klenby (spánkovej kosti) a spodiny lebečnej vpravo s krvácaním pod tvrdú blanu a pod mäkkú blanu mozgu s mnohopočetnými pomliaždeninami mozgového tkaniva v miestach bezprostredne naliehajúcich na zlomenie kostry lebky, ktoré zranenia pre svoju podstatu a progredujúci vývoj (zhoršujúci sa stav) si vyžiadali operačný zákrok, pričom tieto zranenia znalkyňa MUDr. F. T. v odbornom vyjadrení zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako vážnu poruchu zdravia v súvislosti s dlhšie trvajúcou poruchou zdravia, s dobou liečenia a práceneschopnosti viac ako 42 dní, po dopravnej nehode sa G. G. podrobil dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom Intoximeters č. XXXXXX dňa 21.5.2011, v čase o 04,31 hod., namerané 0,85 mg/l alkoholu v krvi. Žalobca bol podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti (č.l. 45 spisu) práceneschopný od 21.5.2011 do 19.5.2012 a od 6.1.2013 (č.l. 47 spisu). Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a o sťaženie spoločenského uplatnenia MUDr. B. R. zo dňa 25.3.2013 (č.l. 48 - 49 spisu), bolestné žalovaného (správne žalobcu, poznámka odvolacieho súdu) bolo vo výške 770 bodov (340 bodov za krvácanie do mozgu podľa položky č. 226 + zvýšenie o 170 bodov pre opakované operácie, hnisanie, 45 bodov za zlomeninu klenby lebečnej bez vtláčenia úlomkov podľa položky č. 9a, 175 bodov za zlomeninu lebečnej spodiny podľa položky č. 8 a 40 bodov za tracheotómiu podľa položky č. 73) a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.850 bodov [1.600 bodov za vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy, posttraumatická

epilepsia - 800 bodov zvýšených o 800 bodov (bez bližšieho odôvodnenia) podľa položky č. 253 a 250 bodov za kostný defekt v lebečnej klenbe v rozsahu viac ako 10 cm² podľa položky č. 251c]. Podľa lekárskeho posudku MUDr. B. R. (č.l. 190 - 191 spisu) zo dňa 12.1.2016, bolo bolestné určené v rovnakej výške 770 bodov za rovnaké položky a pri sťažení spoločenského uplatnenia bola navyše oproti predchádzajúcemu posudku pridaná položka č. 287 - porucha labyrintu vo výške 150 bodov. MUDr. R. vo svojom vyjadrení (č.l. 198 spisu) uviedol, že v hodnotení jeho lekárskeho posudkov dominuje bod č. 253, kde sú zahrnuté pórakové stavy neurologického charakteru, ktoré sťažujú spoločenské uplatnenie. Boli ohodnotené hodnotou 800 bodov. Keďže do tejto kategórie spadajú aj duševné poruchy, je nutné ich bodovo hodnotiť z tejto položky. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., poukázala žalobcovi náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia spolu vo výške 28.349,- € (bolestné 770 bodov x 15,38 € a sťaženie spoločenského uplatnenia 1.050 bodov x 15,72 €). Navýšenie položky č. 253 o 800 bodov poisťovňa žalobcovi nepriznala s odôvodnením, že rozsah či fáza duševnej poruchy neboli žiadnymi odbornými nálezmi zdokladované (č.l. 71 - 72 spisu). Podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom Media on air, s.r.o. a žalobcom ako zamestnancom zo dňa 1.5.2007, bola mzda žalobcu vo výške 7.600,- Sk (252,27 €) brutto/mesiac (č.l. 80 spisu). Pracovná zmluva bola od 1.10.2007 zmenená v časti mzdy na sumu 8.100,- Sk (268,87 €) mesačne (č.l. 81 spisu), od 1.1.2009 na sumu 295,50 € mesačne (č.l. 82 spisu), od 1.1.2010 na sumu 307,70 € mesačne (č.l. 83 spisu), od 1.1.2012 na sumu 327,20 € mesačne (č.l. 84 spisu) a od 1.1.2013 na sumu 337,70 € mesačne (č.l. 85 spisu), pričom zárobok žalobcu pred nehodou v roku 2010 bol vo výške 3.696,14 € brutto ročne (č.l. 89 spisu). Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava za obdobie od 21.5.2011 do 18.5.2012 vyplatila žalobcovi nemocenské dávky v celkovej výške 1.972,- € (č.l. 93 spisu); za obdobie od 16.1.2013 do 31.12.2013 v celkovej výške 2.046,10 € (č.l. 94 spisu). Zo žalobcom predložených potvrdení o zaplatení vyplýva, že dňa 6.8.2013, dňa 15.6.2013, dňa 3.9.2013 a dňa 13.11.2013 zaplatil 30,- € PhDr. G. G., dňa 6.9.2013 a dňa 9.10.2013 zaplatil 10,- € MUDr. E. E., dňa 18.10.2013 zaplatil 10,- € MUDr. K. O., dňa 18.10.2013 zaplatil za lieky sumu 19,80 €, dňa 29.10.2013 sumu 10,36 €, dňa 5.11.2013 sumu 17,63 €, dňa 11.12.2013 sumu 21,81 €, dňa 28.1.2014 sumu 20,55 € (č.l. 107 - 118 spisu). Ďalej je z predložených dokladov (č.l. 339 - 347 spisu) zrejme, že žalobca dňa 17.2.2015 zaplatil sumu 70,- € MUDr. G. G., dňa 5.2.2015 zaplatil za lieky sumu 20,28 €, dňa 30.4.2015 sumu 28,87 €, dňa 26.6.2015 sumu 226,- Kč (8,36 €), dňa 19.6.2015 sumu 28,87 €, dňa 31.7.2015 sumu 28,87 €, dňa 1.9.2015 sumu 246,- Kč (9,10 €), dňa 14.9.2015 sumu 55,80 €, dňa 15.9.2015 sumu 8,68 €, dňa 17.10.2015 sumu 6,60 €, dňa 23.10.2015 sumu 309,- Kč (2,32 € + 9,11 €), dňa 30.12.2015 sumu 54,39 €, dňa 7.1.2016 sumu 219,90 Kč (8,13 €), dňa 7.1.2016 sumu 246,- Kč (9,11 €), dňa 8.3.2016 sumu 369,- Kč (13,65 €), dňa 14.11.2016 sumu 255,- Kč (9,43 €), dňa 4.11.2016 sumu 48,69 €, dňa 12.9.2016 sumu 158,- Kč (5,84 €), dňa 28.7.2016 sumu 54,31 €, dňa 3.5.2016 sumu 385,- Kč (14,24 €), dňa 19.4.2016 sumu 54,31 €. Žalobca dňa 24.4.2015 zaplatil za psychoterapiu sumu 30,- €, dňa 26.6.2015 sumu 1.351,- Kč za špecializované vyšetrenie; dňa 17.7.2015, dňa 1.9.2019, dňa 30.11.2015, dňa 7.1.2016, dňa 8.3.2016, dňa 3.5.2016, dňa 12.9.2016 a dňa 14.11.2016 zaplatil za špecializované vyšetrenie sumu 340,- Kč (8 x 12,57 €); dňa 3.11.2015 uhradil sumu 143,03 € za preklad listín (zdravotných záznamov z vyšetrenia mimo Slovenskej republiky). Z dokladu predloženého žalobcom (č.l. 443 spisu) vyplýva, že dňa 14.11.2013 zaplatil PhDr. G. sumu 70,- € za vyšetrenie. V lekárskom posudku MUDr. K. I. (Ústav leteckého zdravotníctví) bolo sťaženie spoločenského uplatnenia určené vo výške 1.560 bodov za duševnú poruchu pri vážnom poranení hlavy podľa položky č. 253 (č.l. 173 - 174 spisu). MUDr. K. I. vo vyjadrení (č.l. 197 spisu) uviedol, že pri vypracovávaní znaleckého posudku vychádzal zo sadzby bodového ohodnotenia, v ktorom posudzovanému stavu odpovedala jediná položka č. 253. Nie je vinou psychiatra, ani neurológa, že zákon nedisponuje dvoma samostatnými položkami klasifikácie poškodenia zdravia, pre každý obor zvlášť. Z tohto dôvodu sa môžu javiť posudky ako duplicitné. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 20.3.2014 (až do marca 2016) bol žalobca uznaný za invalidného z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (č.l. 175 - 189 spisu). Žalovaný uznal svoj dlh voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov v celkovej výške 49.193,91 € za náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu a náhradu nákladov spojených s liečením žalobcu v dôsledku úrazu, ktorý sa zaviazal splatiť v splátkach (č.l. 199 - 208 spisu). Z predložených fotografií (č.l. 226 - 236 spisu) zistil, že žalobca po škodovej udalosti bol na beánii, na veľkonočnej plavbe, v roku 2014 sa oženil, bol na koncerte Robbieho Williamsa v Londýne a Paula Van Dyka, na premiére filmu Iron Sky, na lyžovačke v Bormiu. Žalobcov príjem v spoločnosti DELTA MO s.r.o. bol v roku 2016 vo výške 410,95 € mesačne netto (č.l. 259 spisu), dňa 21.9.2016 sa mu narodila dcéra (č.l. 276 spisu). Žalobca vo výpovediach (č.l. 350 - 351 a č.l. 357 - 360 spisu) uviedol, že so žalovaným bol dohodnutý už istý čas pred samotnou disko akciou v predmetnom podniku, že sa tejto akcie zúčastnia,

bolo to dňa 20.5.2011. Išli jeho automobilmom ubytovať sa do hotela Lux v Banskej Bystrici, následne išli do mesta, kde si dali večeru, nejaký alkohol a pešo pokračovali do predmetného disko klubu. Potom sa začali v podniku zabávať, požívali alkoholické i nealkoholické nápoje, po nejakom čase, asi o niekoľko desiatok minút ako prišli do podniku, volal mu kamarát R. I., prišiel za nimi a tento sa spolu s nimi potom zabával, tiež pil alkoholické a nealkoholické nápoje. V podniku bolo stále viac ľudí, išli na čerstvý vzduch von na parkovisko, kde blízko vstupu bolo zaparkované auto R. I. zn. Mercedes Benz, ktorým prišiel. Začali sa so žalovaným zaujímať o technické parametre auta, žalovaný si sadol na miesto šoféra, začal skúmať interiér, na čo slúži ktorý ovládač, prvé pustil rádio, išla z auta trochu hlučnejšia hudba. Ostal s I. vonku pri aute s tým, že mu napadla sranda, že si sadne na kapotu auta, ako sa bude správať R. I., teda či ho odtiaľ odoženie. Ako sedel na kapote, prisadol si k nemu R. I., spolu oddychovali na kapote, miesto na sadnutie okrem parkoviska nebolo, diskutovali o rôznych témach, boli dlhoroční kamaráti, motorkári. Následne si nepamätal, čo sa stalo, až po prebudenie v nemocnici na Kramároch. Nechceli sa bláznití všetci traja, hlavne žalovaný ich neupozornil žiadnym spôsobom, že sa chce pohnúť s autom. Po nehode sa musel opäť naučiť chodiť, jesť, piť. Pred nehodou žil veľmi aktívne, študoval, mal firmu, robil si letecký kurz. Malo to veľmi zlý vplyv na jeho psychiku. Na akcie, ktoré uviedol žalovaný, chodil sporadicky, len za pomoci rodiny a priateľov. Fotka s R. I. pri motorkách vznikla ešte pred nehodou, nie v roku 2013 ako tvrdí žalovaný. Po všetkých mukách v nemocniciach musel podstúpiť ešte tretiu operáciu, kedy mu museli odstrániť vrchnú časť lebky z dôvodu infekcie. Po pol roku nosenia špeciálnej šiltovky mu voperovali implantát odobretej časti lebky. Postupne pre jeho zdravotné komplikácie upadala aj jeho reklamná agentúra, ktorá pred nehodou prosperovala. Na spolufinancovanie projektu „Tanec medzi črepinami“, čerpal úver, investícia mu bola opísaná ako rýchlo návratná. Žalovaný vo výpovediach tvrdil (č.l. 351 a nasl.), že mu je ľúto čo sa stalo, ospravedlnil sa verejne žalobcovi, keby mohol, tak by to vrátil späť. Pár dní pred koncertom sa so žalobcom dohodli, že spolu navštívia koncert známeho dídžeja v Banskej Bystrici. Ubytovali sa v hoteli LUX, kde odparkovali auto, išli smerom k miestu zábavy. Po ceste sa zastavili na večeru, po dorazení do podniku konzumovali alkoholické a nealkoholické nápoje, zabávali sa, žalobcovi zavolať jeho známy, že príde za nimi. Bol to R. I., spoločne sa zabávali, tancovali a popíjali. Vo vnútri bolo dosť teplo, bolo tam veľa ľudí, rozhodli sa ísť von, prejsť sa na čerstvý vzduch, išli smerom k autu R. I., ktorý mal luxusné auto, špeciálne upravená verzia. Začali si ho so žalobcom obzerať a debatovali v okolí auta. Následne sa opýtal I., či môže vstúpiť dnu a pozrieť sa zvnútra na vozidlo, pričom kľúče od vozidla nemal. Išiel sa pozrieť dnu, žalobca sa s R. I. rozprávali o spoločných témach, keďže sú dlhoroční priatelia a on sa nemal s nimi o čom rozprávať. Sadol si na miesto vodiča, nemal úmysel šoférovať, iba si skúsiť ten pocit sedieť v takom aute. Fascinovalo ho rádio, strešné okno, hral sa s rádiom, dával hudbu hlasnejšie, tichšie, nepamätal si, či auto bolo naštartované, alebo nie, kľúče nemal. Videl, že na kapote bol opretý žalobca spolu s R. I., ktorí diskutovali. Nejakým nedopatrením, náhodou sa mu podarilo uviesť auto do pohybu, nechcel šoférovať, ale ako sa auto pohlo dopredu, obidvoch to nabralo na kapotu, jeho jediným cieľom bolo auto zastaviť. Auto sa zastavilo nakrátko, opäť sa pohlo, nevedel či niečo stlačil, bol v strese ako auto vyštartovalo, chcel ho zastaviť, prudko zabrzdil, v tom odleteli z kapoty. V prvom momente sa strašne zľakol, otvoril dvere a začal hľadať žalobcu a R. I., či sú v poriadku. R. I. sa pomerne rýchlo zdvihol, videl že reaguje a hľadal žalobcu. Následne ho videl ležať na parkovisku na zemi s rozbitou hlavou. Vedľa neho bol kanál - kovová mriežka, dostal strašný šok, začal kričať, chcel mu ísť pomôcť, dal si dole košeľu s dlhým rukávom, prikryli ho. Bol v abnormálnom šoku, nebol schopný reagovať, R. I. ho odstrčil a on začal volať telefonicky záchrannú pomoc. Prišla sanitka, pamätá si len to, že špeciálnym vozíkom žalobcu nabrali a dali ho do sanitky. On bol v šoku, R. I. mu povedal aby nasadol do auta, sadol si na miesto šoféra a išli za sanitkou do nemocnice. Išli na urgentný príjem, kde žalobcu prebrali doktori, on sedel v čakárni, vykrikoval, plakal, že prečo sa to nestalo jemu, bol v šoku, keď prišli policajti snažili sa ho ukludniť, priniesli mu pohár vody a následne ho predvolali na výsluch do vozidla, ktoré stálo pred urgentným príjmom. Po ňom na výsluch išiel R. I.. Pár dní po nehode, ďalší týždeň sa stretol s rodičmi žalobcu a jeho právničkou v reštaurácii Trojka v Lamači, kde vyjadril ľútosť nad tým čo sa stalo, ospravedlnil sa im, zároveň im on a celá jeho rodina ponúkli pomoc v akýchkoľvek činnostiach, ktoré budú potrebovať. Žalobcova matka povedala, že sa na neho nehnevá, že mu odpúšťa, keďže je silno veriaca. Celý čas komunikovali s jeho rodinou a aktívne sa snažil pomáhať. Po prepustení žalobcu do domáceho liečenia sa s ním stretol, boli sa krátko prejsť, vymieňali si komunikáciu cez SMS. Dňa 16.9.2011 bola u žalovaného na záhrade malá opekačka, kde prišiel aj on, dňa 8.10.2011 mali spoločnú meninovú oslavu - traja Michalovia, (G. R., G. D. a G. G.), potom komunikácia so žalobcom nejako ustala, vie že bol na troch beaniách po sebe v dňoch 11.10.2011, 25.10.2011 a 24.11.2011. Následne sa začal žalobca aktívne zapájať do projektu „Tanec medzi črepinami“, kde sa on spolu s G. D. išli pozrieť na natáčanie, ktoré sa konalo pri Malackách, bol i na predpremiére toho filmu. Ďalej uviedol, že zo Slovenských elektrární odišiel na základe dohody,

nezvládal pracovný stres a vyťaženie, časté služobné cesty, našiel si prácu, ktorá nie je stresová a zohľadňuje fakt, že sa mu narodilo dieťa. Ide na kompletnú prehliadku srdca ku kardiológovi, nakoľko stres z práce a z tohto prípadu mu spôsobujú trpnutie ruky, slabosť, pichanie pod lopatkou a zároveň mu obvodná lekárka odporučila návštevu psychológa. Je držiteľom vodičského oprávnenia od 8.4.2005. Auto, ktorým spôsobil nehodu, malo automatickú prevodovku, nemá s ňou skúsenosti. Prvoinštančný súd konštatoval, že z posudku hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu posudkovým lekárom MUDr. C. Q. zo dňa 11.9.2013, pre účely plnenia spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (č.l. 491 spisu) vyplýva, že bolestné je vo výške 770 bodov, ako uviedol MUDr. R. a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.050 bodov, keď pri položke č. 253 odporúča MUDr. Q. akceptovať počet bodov 800 (nie 1.600), nakoľko nebolo z predložených záznamov preukázané, že by žalobca trpel vážnou duševnou poruchou a posudzujúci lekár takéto navýšenie riadne neodôvodnil. Podľa záverov znaleckého posudku č. 2/2018 MUDr. F. K., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurochirurgia (č.l. 552 - 573 spisu) zo dňa 5.3.2018, zdravotný stav žalobcu možno považovať za ustálený najskôr rok od poslednej operácie v súvislosti s úrazom, teda od októbra 2014. Obodovanie bolestného G.. R. (v prvom aj druhom lekárskom posudku) rovnako vo výške 770 bodov považuje znalec za správne, navýšenie bolo dôvodné i zdôvodnené. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, podľa znalca neexistovali dôvody na navýšenie jeho hodnotenia o 800 bodov pri položke č. 253 - Vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy o 100 %, keďže toto nie je v lekárskom posudku zdôvodnené a zákonom stanovené dôvody (§ 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z.) nenastali, pretože podľa doložených lekárskeho správ bol jeho neurologický nález v norme, mal ukončenú práceneschopnosť a pracoval. Úraz sa stal v roku 2011 a vtedy vznikol nárok na náhradu za jeden bod bolestného, správna hodnota bodu je preto 15,38 € v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. V hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia sa lekárske posudky MUDr. R. zo dňa 25.3.2013 a dňa 12.1.2016 líšia položkou č. 287 - Porucha labyrintu ohodnotenou 150 bodmi. Toto poškodenie sa opiera o výsledok vestibulologického vyšetrenia zo dňa 12.11.2015 a je s najväčšou pravdepodobnosťou v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia žalobcu zo dňa 21.5.2011. Žalobca bol dňa 16.2.2013 hospitalizovaný, príčinou bolo zápalové ochorenie spôsobené infektom v príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 21.5.2011. Ťažkosti žalobcu, pre ktoré bol v roku 2013 hospitalizovaný a podrobený trom operáciám, sú prejavom následkov poranenia zo dňa 21.5.2011 a jeho neskorých komplikácií. Znalec MUDr. F. K. vo svojej výpovedi (č.l. 625 - 627 spisu) navyše uviedol, že považuje uvedenie obidvoch položiek č. 9a a č. 8 pri bolestnom za správne a adekvátne, nakoľko sú to poranenia spolu nesúvisiace, hoci sú to poranenia jedného orgánu a prasklina klinovej kosti je ďaleko závažnejším a život ohrozujúcim poranením než vtlačenie lebky a nič nebráni tomu, aby ak jeden orgán je poranený viackrát bol bodovo ohodnotený podľa každého jedného poranenia, len súčet nesmie presahovať anatomickejšiu a funkčnú stratu daného orgánu. K položke č. 253 dodal, že sa navyšuje vtedy, keď neskorý následok úrazu vážne zhorší už existujúci poškodený neurologický stav (napr. pacient má ochrnutú ľavú polovicu tela, príde k zápalu v rane, ktorá sa musí otvoriť a oslabená strana ochrnie), vtedy je jednoznačný dôvod na navýšenie tejto položky o 100 %, ale keď po tejto operácii táto oslabená strana ostane rovnako oslabená, tak sa táto položka nenavyšuje. Čo sa týka hodnoty bodu za položku č. 287 porucha labyrintu, ktorá bola diagnostikovaná v roku 2015, treba vychádzať z času keď bol stav ustálený, t.j. v čase diagnostikovania. Zo záverov znaleckého posudku č. XXXXXXXXXXXX znalca Ing. D. L., vo veci posúdenia technického stavu osobného motorového vozidla Mercedes Benz S 320 CDI 4Matic, EČ: G. (č.l. 628 - 636 spisu) je zrejmé, že uvedené motorové vozidlo nie je možné naštartovať náhodne, iba za vykonania koordinovaných pohybov a použitia ľudskej sily. Vodič musí vykonať aktívne úkony, stlačiť brzdový pedál, súčasne prstom pravej ruky stlačiť tlačidlo štart na spínacej skrinke vozidla, čím sa motor naštartuje. Y. R. (matka žalobcu) v písomnom vyjadrení (č.l. 677 spisu) uviedla, že syna po nehode často navštevovali v nemocnici, lekárka im oznámila, aby boli pripravení na najhoršie. Žalobca sa pomaly pozbieral, ale pobyty v nemocnici a časté operácie boli pre jeho rodičov ťažké, boli na zrútenie. Snažili sa urobiť všetko, aby žalobcov firma nebola penalizovaná. Svedok G. D. vo výpovedi tvrdil (č.l. 680 - 681 spisu), že strany sporu osobne pozná, ide o jeho kamarátov, žalovaného pozná od detstva a žalobcu cca 10 rokov. Pred úrazom sa so žalovaným stretávali každý týždeň, so žalobcom to bolo niekedy nárazovo, raz to bolo päť, šesťkrát mesačne, niekedy sa nevideli aj dva mesiace. Ako mladí študenti sa vídali často, po úraze sa so žalobcom nestretával. Vedel, že prišlo k úrazu, nevedel k akému vážnemu. Za sedem rokov po nehode sa so žalobcom videl asi 20-krát na spoločenských udalostiach. So žalovaným sa stretával ako pred nehodou. Odkedy majú žalobca a žalovaný deti, vída sa s nimi menej, žalobcovi sa narodilo teraz dieťa, druhé v poradí, jeho ženu spoznal tento rok, stretli sa na svadbe. So žalobcom sa videl

asi trikrát na akciách v tomto roku, bol v poriadku, nevšimol si nejaký problém, nevšimol si ho cieľene, nevidel však na ňom žiadny defekt, na akciách sa rozprávali, dlho a intenzívne. Keď bola rozlúčka so slobodou, dali si pivo, nevedel počet, tvrdý alkohol žalobca nepil, ani ho na svadbe nesledoval čo pil. Zo záverov znaleckého posudku č. 18/2019, MUDr. G. G., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č.l. 711 - 739 spisu) vyplýva, že žalobca nebol liečený psychiatrom v období pred úrazom, ani nepodstúpil liečbu antidepresívami pred úrazom. Úraz žalobcu a jeho dôsledky viedli k rozvoju posttraumatickej stresovej poruchy (dlhodobé pôsobenie stresu). Trvalé poškodenia mozgu po nehode objektívne verifikované zobrazovacími vyšetreniami spôsobili organické osobnostné zmeny spojené s abnormálnymi prejavmi emócií, zníženou schopnosťou vytrvať pri cieľavedomej činnosti, zvlášť časovo náročnejšej, zhoršená je emočná labilita, podráždenosť, prípadne apatia, čo v negatívnom zmysle ovplyvňuje žalobcovu kvalitu života. Z psychiatrického hľadiska v prípade priamych následkov úrazu na mozgovú tkanivo (organická porucha osobnosti, organická afektívna porucha), tieto možno považovať za stále. Schopnosť uplatniť sa v rodinnom, partnerskom, pracovnom a spoločenskom živote je trvalo znížená oproti predchorobiu. V danom prípade sled udalostí od úrazu v roku 2011 vyústil do posttraumatickej stresovej poruchy žalobcu, ktorá je v príčinnej súvislosti s daným úrazom. Znalec potvrdil správnosť znaleckých posudkov MUDr. R. (zo dňa 25.3.2013 a dňa 12.1.2016) v časti navýšenia položky č. 253 o 100 % (800 bodov) za poruchu psychologického charakteru. Lekársky posudok MUDr. I. v časti položky č. 253 považoval za duplicitný. Znalec MUDr. G. G. vo svojej výpovedi (č.l. 805 - 806 spisu) na otázku, či by mohol vysvetliť bodové ohodnotenie položky č. 253, ako sa prelínajú zložky tejto položky v kompetencii neurológa a psychiatra uviedol, že on ohodnotil túto položku + 800 bodov kvôli tomu, že zohľadnil v posudku aj duševné poruchy, ktoré súvisia s úrazom žalobcu, ktoré neboli zohľadnené v iných znaleckých posudkoch, okrem lekárskeho posudku MUDr. R.. Zohľadňoval zdravotnú dokumentáciu MUDr. I., taktiež psychologické vyšetrenie realizované v roku 2015 PhDr. G.. Opieral sa o závery neurologických vyšetrení vrátane zobrazovacích metód (magnetická rezonancia), na ktorých boli verifikované posttraumatické zmeny mozgu. Na otázku, či časové kritérium pri prejavení posttraumatickej poruchy (šesť mesiacov od stresovej udalosti, alebo od konca obdobia stresu) v tomto prípade neplatí, keď sa až v roku 2015 žalobca začal liečiť na psychiatrickej ambulancii, čo je štyri roky po nehode konštatoval, že časové kritérium platí aj v tomto prípade, avšak tých šesť mesiacov sa počíta od ukončenia stresu, ktoré nebolo v čase autonehody, ale stresové obdobie žalobcu bolo i potom, v čase chirurgických zákrokov vrátane život zachraňujúcich, pričom pacient psychiatra vyhľadá často nie hneď po zaregistrovaní príznakov choroby, ale až po dlhšom časovom období, keď si už sám nedokáže pomôcť. Z tohto dôvodu nedokáže určiť, kedy presne došlo k ukončeniu stresového obdobia u žalobcu. Na otázku, aby sa vyjadril k znaleckému posudku, v ktorom uviedol, že schopnosť žalobcu uplatniť sa v rodinnom, partnerskom, pracovnom a spoločenskom živote je trvalo znížená oproti predchorobiu, s poukazom na to, že žalobca od roku 2014 môže opäť šoférovať, po nehode si založil rodinu, s manželkou splodili dve deti, od roku 2018 je v pozícii vedúceho pracovníka, pričom má zodpovednosť za 14 ľudí, ktorí pracujú pod ním, znalec uviedol, že táto situácia vyplýva z osobnostných predpokladov žalobcu, ktorého intelekt bol pred nehodou nadpriemerný, avšak k strate kognitívnych schopností došlo, pričom ide o trvalé zníženie oproti predchorobiu. Strata jeho kognitívnych schopností nie je až taká vážna ako napr. v prípade demencie, čo je premietnuté v počte bodov, ktoré určil znalec (800 bodov), pričom najvyšší počet bodov pri uvedenej položke je 1.560 bodov. Znalec pri určovaní kognitívnych schopností žalobcu pred autonehodou vychádzal z lekárskej správy klinického psychológa PhDr. G. v Pezinku z vyšetrenia zo dňa 14.11.2013, pričom psychologička robila vyšetrenie, z ktorého bolo zrejmé, že došlo k poklesu kognitívnych schopností u žalobcu (bez určenia miery poklesu). Podľa oznámenia Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 31.1.2020 (č.l. 820 spisu) pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u žalobcu od 29.1.2020 vo výške 50 %. Žalobca bol od 3.1.2018 do 2.7.2020 spoločníkom a konateľom spoločnosti OGLOX s.r.o., IČO: 51 031 582, Bratislava, ktorá mala v roku 2019 obrát vo výške 212.782,- € (č.l. 846 - 848 spisu); od 23.2.2015 do 19.6.2018 jediným spoločníkom spoločnosti MEDIA ON AIR, s.r.o., IČO: 038 20 505, Praha (č.l. 850 spisu).

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 5 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 7 ods. 1, § 8 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 9 ods. 3, § 10 ods. 1, ods. 4, ods. 7 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1, § 444, § 446, § 447b, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dôvodil tým, že považoval žalobu za dôvodnú v časti nároku

žalobcu na sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 15.150,- €, jeho navýšenia o sumu 3.165,60 €, v časti náhrady straty na zárobku v sume 1.868,66 € a v časti náhrady účelných nákladov spojených s liečením žalobcu v sume 1.182,66 € (310,15 € + 872,51 €), t.j. v sume 21.366,92 €. Uviedol, že žalobca si po zmene petitu žaloby uplatnil bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, náhradu za stratu na zárobku, náhradu účelných nákladov spojených s liečením, a náhradu nemajetkovej ujmy. Nebolo sporné, že bolestné v celkovej sume 11.843,- € (770 bodov x 15,38 € za bod) bolo žalobcovi uhradené prostredníctvom spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktoré z dôvodu regresného nároku voči škodcovi momentálne spláca žalovaný. V konaní bolo preukázané, že bolesti žalobcu boli určené lekársym posudkom MUDr. R. zo dňa 25.3.2013 a dňa 12.1.2016 v hodnote 770 bodov, rovnako v oboch posudkoch 340 bodov za krvácanie do mozgu podľa položky č. 226 + zvýšenie o 170 bodov pre opakované operácie, hnisanie, 45 bodov za zlomeninu klenby lebečnej bez vtláčenia úlomkov podľa položky č. 9a, 175 bodov za zlomeninu lebečnej spodiny podľa položky č. 8 a 40 bodov za tracheotómiu podľa položky č. 73. Úraz sa stal v roku 2011 a vtedy vznikol nárok na náhradu za jeden bod bolestného, správna hodnota bodu je v sume 15,38 € v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., ako správne určila pri výplate bolestného (770 bodov x 15,38 €) spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. na podklade posudku MUDr. Q.. Hodnotu jedného bodu (15,38 €) bolestného určil rovnako i znalec MUDr. F. K. v znaleckom posudku vypracovanom v konaní. Na základe uvedeného žalobu v časti bolestného ako nedôvodnú zamietol, keďže bolestné v plnej výške už bolo žalobcovi poisťovňou uhradené a nové bolesti v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. preukázané, ani tvrdené v konaní neboli. Za nové bolesti nemožno považovať tie, ktoré boli ohodnotené rovnakými položkami bolesti žalobcu duplicitne vo viacerých lekársych posudkoch (lekársky posudok MUDr. R. zo dňa 25.3.2013 a dňa 12.1.2016). Žalobca si žalobou uplatnil sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 34.320,- € za 2.000 bodov po zmene žaloby doručenej súdu dňa 25.11.2016. Poukázal na to, že sťaženie spoločenského uplatnenia sa odškodňuje vtedy, ak má škoda, resp. ujma na zdraví preukázateľne trvalé a výraznejšie nepriaznivé dôsledky na životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Podľa ustálenej súdnej praxe je ním preto potrebné rozumieť vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom, rodinnom a spoločenskom živote. Po vykonaní dokazovania znalcom MUDr. F. K. a MUDr. G. G. mal preukázané, že sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu je v rozsahu 2.000 bodov; 1.600 bodov za vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy, posttraumatická epilepsia - 800 bodov zvýšených o 800 bodov podľa položky č. 253, 250 bodov za kostný defekt v lebečnej klenbe v rozsahu viac ako 10 cm² podľa položky č. 251c. V roku 2015 bola žalobcovi diagnostikovaná navyše porucha labyrintu, za ktorú mu podľa položky č. 287 patrí sťaženie spoločenského uplatnenia v hodnote 150 bodov (táto bola uvedená v druhom lekársom posudku MUDr. R. zo dňa 12.1.2016). MUDr. F. K. považoval každú položku sťaženia spoločenského uplatnenia za dôvodnú, a to aj v časti položky č. 287 - porucha labyrintu, keďže išlo o poruchu, ktorá vznikla s najväčšou pravdepodobnosťou v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia žalobcu zo dňa 21.5.2011. Ako neurológ sa ale nevedel vyjadriť k navýšeniu položky č. 253 o 800 bodov za vážne duševné poruchy, keďže zo svojho oboru vedel posúdiť len 800 bodov určených za vážne mozgové poruchy, čo považoval za dôvodné. Táto položka zahŕňa okrem neurologických dôsledkov poškodenia zdravia i duševné poruchy, preto v konaní na návrh žalovaného, ktorý toto navýšenie namietal, ustanovil znalca z odboru psychiatria MUDr. G. G., ktorý považoval za dôvodné navýšenie položky č. 253 o 800 bodov, v súlade so stavom vyplývajúcim z vyšetrenia žalobcu a jeho zdravotnej dokumentácie, keďže trpí posttraumatickou stresovou poruchou v dôsledku poškodenia zdravia dňa 21.5.2011. Uvedený znalec napriek nedostatočnému odôvodneniu navýšenia tejto položky v lekársom posudku MUDr. R. potvrdil, že išlo o navýšenie dôvodné. Žalobca si duplicitne uplatnil nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia za rovnaké položky na základe viacerých znaleckých posudkov (lekársky posudok MUDr. R. zo dňa 25.3.2013 a dňa 12.1.2016), z dôvodu ktorého takýto postup posúdil ako nedôvodný v rozpore s § 10 ods. 7 zákona č. 437/2004 Z.z. Rovnako nepovažoval za dôvodné obodovanie psychiatrickej poruchy žalobcu vo výške 1.560 bodov MUDr. K. I., keď uvedený lekársy posudok ani nespĺňal náležitosti v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z. Na základe uvedeného, keď z dôvodu posttraumatickej stresovej poruchy posúdil znalec MUDr. G. G. ako psychiater v konaní odôvodnené navýšenie položky č. 253 o 800 bodov a znalec MUDr. F. K. ako neurológ, posúdil sťaženie spoločenského uplatnenia za dôvodné v časti 1.200 bodov, považoval za preukázané sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu ohodnotené 2.000 bodmi. V časti 1.850 bodov (800 bodov + 800 bodov vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy podľa položky č. 253, 250 bodov za kostný defekt v lebečnej klenbe v rozsahu viac ako 10 cm² podľa položky č. 251c) sa sťaženie spoločenského uplatnenia násobilo sumou 15,72 € za jeden bod, nakoľko stav sa považoval za ustálený rok po nehode v roku 2012 a v časti 150 bodov (položka č. 287 - porucha labyrintu) sa

sťaženie spoločenského uplatnenia násobilo sumou 17,16 € za jeden bod, keďže táto porucha bola diagnostikovaná v roku 2015 (ustálenie zdravotného stavu ohľadne tejto diagnózy). V súlade s vyššie uvedeným potom považoval nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia za dôvodný v sume 31.656,- € (1.850 bodov x 15,72 € = 29.082,- € + 150 bodov x 17,16 € = 2.574,- €), od ktorej odpočítal sumu 16.506,- €, ktorá bola vyplatená žalobcovi spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. ako sťaženie spoločenského uplatnenia pred začatím konania, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 15.150,- € ako rozdiel týchto súm. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že žalobca žiadal, aby bola suma sťaženia spoločenského uplatnenia navýšená o 50 % s poukazom na § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. z dôvodu, že sa u neho jedná o prípad hodný osobitného zreteľa s poukazom na svoju invaliditu. Zvýšenie náhrady nad vyhláškou stanovený limit je prípustné iba v celkom výnimočných prípadoch hodných mimoriadneho zreteľa, kedy možnosti poškodeného sú veľmi výrazne obmedzené alebo úplne stratené v porovnaní s predchádzajúcim životom. V danom prípade bol dôvod na navýšenie sumy sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože v zákone je exemplifikatívne vyjadrené, že invalidita je dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý navýšenie odôvodňuje. Na základe vykonaného dokazovania však nepovažoval za dôvodné navýšenie sumy sťaženia spoločenského uplatnenia o najvyššiu zákonom ustanovenú mieru, keďže nemal preukázané, že by u žalobcu boli splnené podmienky na takýto postup. V konaní bolo preukázané, čo nebolo ani sporné, že žalobca si po škodovej udalosti založil rodinu, oženil sa, má dve deti, naďalej podnikal, bol zamestnaný vo svojej spoločnosti, neskôr v spoločnosti McDonald's Slovakia spol. s r.o. a IBM International Services Centre s.r.o. až do júla 2020, od kedy je vedený ako nezamestnaný. Bol spoločníkom v spoločnostiach Media on air, s.r.o. a OGLOX, s.r.o. V konaní bolo taktiež preukázané listinnými dôkazmi i výpoveďou svedka Michala Petra, že žalobca aj po škodovej udalosti viedol spoločenský život, zúčastňoval sa rôznych spoločenských akcií, trávil dovolenky mimo Slovenska. Jediným preukázaným hendikepom žalobcu v tomto smere bolo odobratie vodičského oprávnenia v roku 2013, ktoré mu bolo v roku 2014 vrátené z dôvodu, že zákonom ustanovenú dobu sa u neho nevyskytol epileptický záchvat. Žalobca tvrdil, že mu v súvislosti s poškodením zdravia bola odobratá letecká licencia, čo však v konaní preukázané nebolo. S ohľadom na uvedené, keď jediným dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, je jeho invalidita (pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %), pričom nebolo preukázané, že by ho zásadným spôsobom nad mieru vyjadrenú sumou sťaženia spoločenského uplatnenia obmedzovala v rodinnom a spoločenskom živote, považoval preto za dôvodné navýšiť sumu sťaženia spoločenského uplatnenia o 10 % zo sumy 31.656,- €, t.j. o 3.165,60 €, čo je na dolnej zákonom ustanovenej hranici možného navýšenia. K nároku žalobcu za stratu na zárobku za dobu, počas ktorej bol práceneschopný konštatoval súd prvej inštancie, že žalobca bol práceneschopný od 21.5.2011 (odo dňa úrazu) do 19.5.2012 a z dôvodu zdravotných komplikácií a následnej operácii kalvy lebky od 6.1.2013 do 31.12.2013. I táto druhá práceneschopnosť žalobcu bola v priamej príčinnej súvislosti s úrazom zo dňa 21.5.2011, čo potvrdil v konaní znalec MUDr. F. K., ktorý uviedol, že ťažkosti žalobcu, pre ktoré bol v roku 2013 hospitalizovaný a podrobený trom operáciám, sú prejavom následkov poranenia zo dňa 21.5.2011 a jeho neskorých komplikácií. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov. Cieľom tejto úpravy (účinné od 1.12.2019) je zabezpečiť dorovnanie príjmu poškodeného do sumy, ktorú by zarobil, ak by nedošlo k spôsobeniu škody. Keďže žalobca v dôsledku poškodenia zdravia žalovaným bol preukázateľne dočasne práceneschopný od 21.5.2011 do 18.5.2012 a od 16.1.2013 do 31.12.2013, pričom v tomto období mu bola vyplatená náhrada príjmu zamestnávateľom a nemocenské sociálnou poisťovňou vo výške 25 % denného vymeriavacieho základu v 1. až 3. deň práceneschopnosti a vo výške 55 % denného vymeriavacieho základu od 4. dňa práceneschopnosti v zmysle zákona č. 462/2003 Z. z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov, má žalobca nárok na doplatenie rozdielu jeho priemernej mzdy pred úrazom a vyplatenými náhradami podľa osobitných predpisov, čím sa zabezpečí naplnenie základného princípu súkromného práva, v zmysle ktorého sa mu má ako poškodenému nahradiť skutočná majetková škoda, ktorú v dôsledku škodovej udalosti utrpel. Žalobca si uplatnil ako stratu na zárobku nižšiu čiastku, v sume 25 % denného vymeriavacieho základu za prvé tri dni práceneschopnosti a 55 % denného vymeriavacieho základu za nasledujúce dni práceneschopnosti (zrejme vychádzal z predchádzajúcej právnej úpravy, neskôr novelizovanej z dôvodu vyhláseného nesúladu s Ústavou Slovenskej republiky), nie skutočný rozdiel medzi jeho priemerným zárobkom pred vznikom škody a vyplatenou náhradou príjmu a nemocenského. V súlade so zásadou „ne ultra petitem“ potom

priznal žalobcovi na strate na zárobku za práceneschopnosť od 21.5.2011 do 18.5.2012 sumu 928,09 € a za práceneschopnosť od 16.1.2013 do 31.12.2013 sumu 940,57 €, spolu sumu 1.868,66 € tak, ako si uplatnil. Žalobca žiadal ďalej zaplataenie účelných nákladov spojených s liečením, ktoré si uplatnil podaním doručeným súdu dňa 3.2.2014 za náklady vynaložené dňa 5.8.2011 v sume 168,20 € a dňa 7.11.2011 v sume 11,- €, ktoré vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným posúdil z dôvodu uplynutia premlčacej doby podľa § 106 Občianskeho zákonníka ako premlčané, z dôvodu ktorého tieto žalobcovi priznať nemohol, keďže od ich vynaloženia do ich uplatnenia uplynulo viac ako dva roky a žalobca už v čase ich vynaloženia vedel o tom, že za škodu zodpovedá žalovaný. Rovnakým podaním si žalobca uplatnil náklady spojené s účelnými návštevami najbližších príbuzných v nemocnici v Banskej Bystrici v celkovej výške 541,39 €, ktoré mu nebolo možné priznať, pretože nešlo o náklady spojené s jeho liečením a neboli ani jeho nákladmi, takže na ich uplatnenie nie je aktívne vecne legitimovaný. Ostatné náklady účelne vynaložené v súvislosti s liečením žalobcu považoval za preukázané dokladmi o ich zaplatení, ich vynaloženie považoval za účelné vzhľadom na charakter jeho zranení, ktoré boli spôsobené konaním žalovaného, preto zaviazal žalovaného na ich náhradu v celkovej výške 310,15 € (presná špecifikácia týchto nákladov uvedená v bode 7.7. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Žalobca si ďalšie náklady spojené s liečením uplatnil podaním doručeným súdu dňa 25.11.2016, ale náklady vynaložené v roku 2014 mu nemohli byť priznané, nakoľko voči ich uplatneniu vzniesol žalovaný námietku premlčania, ktorú posúdil ako dôvodnú, keďže od vynaloženia nákladov v roku 2014 (od 7.2.2014 do 10.10.2014) do ich uplatnenia na súde podaním doručeným súdu dňa 25.11.2016 uplynuli viac ako dva roky. Za nepreukázané považoval náklady na PHM za cestu Bratislava - Praha a späť v dňoch 21.10.2015, 30.11.2015, 7.1.2016, 8.3.2016 a 13.11.2016, pretože nebolo preukázané, že by žalobca musel navštevovať Ústav leteckého zdravotníctví v Prahe za účelom psychiatrických vyšetrení, keď nemohol navštevovať psychiatrickú ambulanciu v mieste bydliska v Bratislave, teda že by náklady na cestovanie boli vynaložené účelne. Rovnako nepovažoval za preukázané účelný výdavok zo dňa 24.3.2016 na rám a sklá predpísaných okuliarov v celkovej výške 147,70 €, pretože nebolo preukázané, že by tieto výdavky mali súvis s poškodením zdravia žalobcu dňa 21.5.2011. Ostatné náklady vynaložené účelne na liečenie žalobcu považoval za preukázané dokladmi o ich zaplatení (okrem nákupu liekov dňa 26.6.2015 v sume 11,23 € a špecializovaného vyšetrenia v Ústave leteckého zdravotníctví Praha dňa 23.10.2015 v sume 12,57 €, nakoľko doklady o vynaložení týchto výdavkov neboli v konaní predložené) a ich vynaloženie považoval za účelné vzhľadom na charakter jeho zranení, ktoré boli spôsobené konaním žalovaného. Zaviazal tak žalovaného na ich zaplataenie v celkovej výške 872,51 € (špecifikácia sumy uvedená v bode 7.7. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) s tým, že považoval za dôvodné náklady za preklad listín (zdravotných záznamov z vyšetrenia mimo Slovenskej republiky), pretože záznam z vyšetrenia žalobcu v zahraničí (zdravotné ťažkosti) bolo potrebné predložiť jeho ošetrojúcemu lekárovi v slovenskom jazyku. Žalobca si ako náhradu za ublíženie na zdraví uplatnil i náhradu za stratu na zisku spoločnosti Media on air, s.r.o., ktorej bol spoločníkom. Predpokladanú stratu na zisku v konaní riadne nepreukázal, avšak v konaní na uplatnenie nároku za obchodnú spoločnosť nie je žalobca ako fyzická osoba aktívne vecne legitimovaný ako namietal žalovaný a tak žalobu v časti o zaplataenie sumy 95.000,- € titulom náhrady straty na zisku uvedenej spoločnosti ako nedôvodnú zamietol. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 25.11.2016 zmenil žalobu a uplatnil si okrem vyššie uvedených nárokov titulom ublíženia na zdraví i náhradu nemajetkovej ujmy v sume 25.000,- € titulom ochrany osobnosti za nepriaznivé dôsledky úrazu na jeho ďalší rodinný a pracovný život. Prvoinštančný súd poukázal na to, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv (podobne ako je to v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia alebo práva na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy. Je to obsah nároku a nie predmet jeho ochrany, čo robí pre povahu nároku rozhodujúce, či sa uplatní všeobecný právny inštitút premlčania. Ak obsahom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je požiadavka na zaplataenie peňažnej sumy, potom princíp právnej istoty vylučuje, aby plynutiu času neboli priznané žiadne právne účinky. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. Uvedený zásah bol jedným konaním

žalovaného dňa 21.5.2011, aj keď účinky budú pretrvávajúť po dlhú dobu. V prejednávanej veci bolo preukázané, že neoprávneným konaním žalovaného bolo jedným skutkom zasiahnuté do práva na zdravie žalobcu, ktorý nastal momentom škodovej udalosti dňa 21.5.2011, ktorého následky stále pretrvávajú. Žalobca mohol svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vykonať prvýkrát dňa 22.5.2011. Následkom uplynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka dňa 22.5.2014 sa ale právo žalobcu oslabilo a vzhľadom na dôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným voči uplatneniu práva žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy zmenou žaloby dňa 25.11.2016, nemohol žalobcovi právo na náhradu nemajetkovej ujmy priznať. Ďalej dôvodil, že nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalovaného, že k škode došlo spoluzavinením poškodeného. Zo záverov znaleckého posudku predloženého v konaní bolo zrejmé, že motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená žalobcovi ujma na zdraví, nebolo možné naštartovať náhodne, ale len za vykonania koordinovaných pohybov a použitia ľudskej sily. Vodič musí vykonať aktívne úkony, stlačiť brzdový pedál, súčasne prstom pravej ruky stlačiť tlačidlo štart na spínacej skrinke vozidla, čím sa motor naštartuje. Žalovaný vedome naštartoval motorové vozidlo a pohol sa s ním vpred napriek tomu, že na kapote motorového vozidla sedel žalobca a R.. Žalobcovi neopatrnou jazdou a následným prudkým zabrzdzením spôsobil ujmu na zdraví, za čo bol žalovaný právoplatne odsúdený v trestnom konaní. Škoda žalobcu vznikla zavinením žalovaného, keďže spoluzavinenie žalobcu v danom prípade preukázané nebolo. Za nedôvodný považoval návrh žalovaného, aby bolo použité moderačné právo v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka a primerane bola náhrada škody znížená. Žalovaný neuviedol akým spôsobom by mal pri znížení postupovať, na akú sumu by ho mal zaviazat' (žalobu považoval v celom rozsahu za nedôvodnú), keď na strane žalovaného žiadne mimoriadne dôvody, na základe ktorých by mal pristúpiť k zníženiu náhrady škody, nevzhladol. K škode na zdraví došlo konaním žalovaného, avšak nebolo preukázané spoluzavinenie škody žalobcom, pričom žalovaný je mladý zdravý vysokoškolsky vzdelaný človek a ani jeho aktuálne tvrdené majetkové pomery neodôvodňujú bez ďalšieho takýto postup.

3.2. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2, v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol v prevažnej časti úspešný (v rozsahu 91,63 %; zo sumy 255.175,- € bola priznaná žalobcovi suma 21.366,92 €), priznal voči v prevažnej časti neúspešnému žalobcovi (úspešný bol v časti o zaplatenie sumy 21.366,82 € zo sumy 255.175,- €) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 83,26 % (91,63 % - 8,37 %). O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3.3. O výdavkoch tretej strany rozhodol podľa ustanovení § 259, v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a zaviazal strany sporu podľa pomeru neúspechu v konaní (žalobcu v rozsahu 91,63 % a žalovaného v rozsahu 8,37 %) na náhradu hotových nákladov Univerzitnej nemocnice Bratislava, Pažitková č. 4, Bratislava s tým, že o výške náhrady rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

3.4. O náhrade trov konania štátu rozhodol podľa § 255, v spojení s § 253, § 259, § 262 ods. 2, § 470 ods. 2 C.s.p., ktoré vznikli za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (znalečné vyplatené zo štátnych finančných prostriedkov v zmysle uznesenia zo dňa 16.9.2013, č.k. 44 C 40/2012-272, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2013) a štátu priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi s tým, že o ich výške rozhodne súdny úradník.

3.5. O znalečnom rozhodol podľa § 258 ods. 2 C.s.p. a zaviazal strany sporu podľa pomeru ich úspechu v konaní na náhradu znalečného znalcovi MUDr. F. K., ktoré mu bolo priznané uzneseniami zo dňa 28.3.2018, č.k. 5 C 208/2013-577 a zo dňa 11.9.2018, č.k. 5 C 208/2013-647, v celkovej výške 959,62 € (836,64 € + 122,98 €), keď z preddavkov zložených žalovaným bolo znalcovi počas konania uhradených 500,- €, preto zaviazal strany sporu pomerne na zaplatenie nevyplateného znalečného v celkovej výške 459,62 €, a to žalobcu v sume 421,15 € (neúspech žalobcu v konaní v rozsahu 91,63 %) a žalovaného v sume 38,47 € (neúspech žalovaného v konaní v rozsahu 8,37 %).

4. Proti tomuto rozsudku vo výroku II., ktorým bola žaloba v prevažujúcej časti zamietnutá a výroku III. o náhrade trov konania (odvolací súd vychádzal z obsahu odvolania v zmysle § 124 ods. 1 C.s.p.), podal včas odvolanie žalobca, dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Vytkol prvoinštančnému súdu, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania neaplikoval ustanovenie § 257 C.s.p., nakoľko má za to, že v jeho prípade, kedy mu porušením povinnosti zo strany žalovaného a jeho protiprávnym konaním bolo vážne ublížené na zdraví s doživotnými následkami, ide o výnimočný prípad. Výnimočnosť spočíva v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu, pričom súd má prihliadať k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, zároveň i k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj

správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií sa javí priznanie trov konania žalovanému ako neprímerane tvrdé a je na mieste aplikácia uvedeného ustanovenia zákona. K okolnostiam, ktoré ho viedli k uplatneniu práva voči žalovanému na súde uviedol, že pred podaním žaloby o náhradu škody na zdraví zaslal žalovanému návrh dohody o vyrovnaní, na ktorú žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval. K mimosúdnej dohode medzi nimi nedošlo ani počas tohto sedemročného konania, pričom mu žalovaný neposkytol od mája 2011, kedy došlo k dopravnej nehode, žiadne, resp. čiastočné dobrovoľné finančné plnenie. Žalovaný svoju energiu a finančné prostriedky neposkytol po ťažkom, život ohrozujúcom úraze ako pomoc svojej obeť, ako by sa dalo u morálne a spoločensky zodpovedného človeka očakávať. Venoval a stále ich venuje iba na to, aby sa počas dlhých rokov súdneho konania vyhýbal svojej povinnosti aj tým, že sa snaží svoju obeť neodôvodnene a zákerne očiernať, napríklad smerovanie otázok položených zo strany žalovaného znalcovi na možnosť zneužívania alkoholu, hoci si žalovaný, keby to samozrejme chcel, mohol veľmi ľahko zistiť a overiť ako všeobecne známy medicínsky poznatok, že kombinácia troch druhov antibiotík v kombinácii s látkami používanými pri anestéze, sú dostatočným dôvodom na zvýšenie pečenej testov. Takisto otázky na zdravotné problémy jeho otca v zrejmej snahe vyvinúť sa zo zodpovednosti, považuje za morálne odsúdeniahodné. V súdnej sieni zažíval zo strany žalovaného slovné útoky na svojich rodičov (otázky na zdravotné problémy jeho otca v zrejmej snahe vyvinúť sa zo zodpovednosti), na svoju osobu (smerovanie otázok položených zo strany žalovaného znalcovi na možnosť zneužívania alkoholu a pod.). Zo strany žalovaného nenastala žiadna úprimná sebarflexia, reálne zhodnotenie toho, že svojim „kanadským žartikom“ mu zničil život, keď ľudsky zlyhal bezprostredne po úraze a neposkytol mu prvú pomoc, dokonca zvažoval útek z miesta nehody, pričom nemal ani toľko slušnosti, aby čo len reagoval na zaslaný návrh dohody o urovnaní, nehovoriac o akomkoľvek dobrovoľnom finančnom plnení. V čase, kedy došlo k nehode, bol úspešným podnikateľom, úspešne dokončil vysokoškolské štúdium, absolvoval kurz lietania, jeho snom bolo získať licenciu na pilotovanie dopravného lietadla, bol spoločníkom a konateľom v úspešných spoločnostiach. Protiprávnym konaním žalovaného dňa 21.5.2011 bol všetkým týmto snom a túžbam koniec. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku opomenul jeho výpoveď, vrátane jeho písomného podania, v ktorom podrobne označil vzťahy, prepojenia a hlavne radikálnu životnú zmenu po úraze, po ktorom bolo (a naďalej je) jeho zdravie trvale poškodené trestným činom žalovaného. Prvoinštančný súd nezobral do úvahy ani nepravdivú výpoveď žalovaného (deklaroval, že auto sa dvakrát samé pohlo a zabrzdlilo), ani jeho následnú nepravdivú „krivú výpoveď“, že nehodu spôsobil nechtiac, čo bolo vyvrátené v znaleckom posudku č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 15.1.2018, znalca v odbore doprava, s poukazom na záver tohto posudku. Ďalej namietal, že prvoinštančný súd úplne opomenul výpoveď očitého svedka R. I., ktorý uviedol, že žalovaný ľudsky zlyhal bezprostredne po úraze, kedy mu neposkytol prvú pomoc a riešil len sám seba a svoju bezútešnú situáciu. Protiprávnym konaním žalovaného došlo k paralizácii jeho zdravia, po trestnom čine žalovaného ostal v kóme, jeho život bol (a naďalej je) v priamej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného v troskách. Okrem zdravotných problémov je jeho život poznačený početnými obmedzeniami, stratou zdravia, majetku a úspechov, ktoré budoval v prospech seba a v prospech svojich obchodných spoločností. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že má na základe následkov trestného činu a protiprávneho konania žalovaného aj naďalej výdavky na liečbu nehradenú z verejného zdravotného poistenia a že je obmedzovaný na svojej slobode účasťou na nevyhnutných lekárskejších vyšetreniach. Nehovoriac o bolesti, ktorá sa stala jeho dennodennou súčasťou a úplne opomenul skutočnosť, že v priamej súvislosti s úrazom spôsobeným nezodpovedným konaním žalovaného zrealizoval úkony, ktoré boli finančne náročné a veľmi riskantné. V nadväznosti na úraz a jeho následky na jeho zdravie, vrátane zlého vyhodnotenia rizík, spolufinancoval film „Tanec medzi črepinami“ prostredníctvom úveru. Tento mu priniesol veľké finančné problémy, nakoľko úver bol zabezpečený záložným právom. Jeho rozhodnutia z tohto obdobia boli nesprávne, ovplyvnené zlým zdravotným stavom a jeho snahou zvrátiť „podnikateľský pád.“ Uloženie mu povinnosti tak považuje v rozpore s dobrými mravmi i za neprímeranú tvrdosť, keď sa domnieva, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ďalej k veci konštatoval, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 20.3.2014 bol uznaný za invalidného, keďže mal pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 31.3.2015 o invalidite a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, bol uznaný za invalidného, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená na 75 % a rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.10.2016 bol uznaný naďalej za invalidného, miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená od 16.10.2016 na 50 %. Potvrdením Sociálnej poisťovne zo dňa 31.1.2020 bol pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 29.01.2020 určený na 50 %. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského

uplatnenia v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, možné, aby súd náhradu za sťaženie spoločenské uplatnenia zvýšil najviac o 50 %. Dôvody hodné osobitného zreteľa v jeho prípade sú napríklad, že v dôsledku škodovej udalosti prišiel o možnosť realizovať sa ako dopravný pilot, obmedzenie pri šoférovaní (odobratie vodičského oprávnenia z dôvodu epilepsie), nutnosť prestať zo záľubami v podobe športových aktivít, hoci i rekreačných, úpadok dovtedy veľmi úspešných obchodných spoločností (Media on air, s.r.o.), nesprávne zhodnotenie podnikateľských rizík, napríklad financovanie filmu „Tanec medzi črepinami“ a podobne, ktorého likvidačné dopady pociťuje dodnes. Považuje navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 10 % prvoinštančným súdom za nedostatočné. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 170/2008. Vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne vyhodnotil lekársky posudok vypracovaný MUDr. Ivanom Bizíkom dňa 25.3.2013 a znalecký posudok MUDr. F. K.. MUDr. B. R. postupoval ako posudzujúci lekár v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. a v súlade so zákonom, okrem priznania 800 bodov, navýšil toto hodnotenie na dvojnásobok, čím na rozdiel od znalca MUDr. F. K., dodržal zákonom stanovené zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia s odkazom na ustanovenie § 10 ods. 1, ods. 4 citovaného zákona. MUDr. F. K. sa priklonil k záveru MUDr. C. Q. a podľa neho pochybil, keď vo svojom posudku napísal, že nevidí (ešte ani dnes) dôvody pre navýšenie bodového hodnotenia a aj v dátume, ku ktorému ustálil jeho zdravotný stav; v čase úrazu mal 26 rokov. Mimoriadne závažným poúrazovým následkom bol aj vznik tzv. posttraumatickej epilepsie. Pri ťažkom úraze hlavy utrpel zlomeninu lebečnej klenby a mozgovej spodiny so zakrvácaním do mozgu s deštrukciou mozgového tkaniva, ktoré vedie u pacientov, ak takýto úraz prežijú, k trvalej a neobnoviteľnej strate funkčného mozgového tkaniva a k jeho náhrade nefunkčnými väzivovými jazvami. Tieto zmeny v rozdielnych elektrofyziologických vlastnostiach, práve na hranici medzi elektrofyziologicky funkčným tkanivom a absolútne nefunkčnou jazvou, viedli u neho k vzniku tzv. epileptického ohniska, z ktorého sa šíria do okolitého mozgového tkaniva a následne aj do celého mozgu nekoordinované elektrické výboje relatívne veľkej intenzity, čo sa u neho navonok prejavuje ako tzv. epileptický záchvat. Zvýšenie bodového ohodnotenia na dvojnásobok u mladého pacienta je plne odôvodnené, keď poúrazové komplikácie a sťaženie spoločenského uplatnenia pri poúrazovej epilepsii sa u neho prejavovali i v tom, že napriek mladému veku nedokázal vykonávať žiadnu namáhavejšiu fyzickú alebo systematickú duševnú prácu. Neberúc do úvahy finančnú stratu a vážny dopad spôsobenej zdravotnej ujmy na rodinný a pracovný život, musel v nadväznosti na vyššie uvedené zo svojho života vylúčiť celý rad aktivít, ktorým sa predtým rád venoval, akými sú napríklad plávanie, lietanie, turistika, horské bicyklovanie a podobne. Rizikové pre neho boli však nielen práca a pobyt vo výškach, pobyt v blízkosti strojov, ale aj bežných elektrických spotrebičov, predmetov, či nábytku s tvrdými alebo ostrými hranami, pobyt v blízkosti otvoreného ohňa, vodných tokov a bazénov a len s rizikom ohrozenia zdravia a života sa mohol v blízkosti vody a ohňa rekreovať, v hlbšom bazéne alebo pri plávaní v jazere či mori by sa aj pod bezprostredným dohľadom mohol pri záchvate ľahko utopiť a bez blízkeho dohľadu druhej osoby bol ohrozený utopením pri bezvedomí aj v celkom plytkej vode alebo hoci aj doma vo vani. Boli pre neho rizikové celkom bežné činnosti každodenného života ako je varenie, grilovanie a čo aj len ako obyčajný chodec bol zvýšene ohrozený i na mestskej ulici ako pasívny účastník cestnej premávky. Dnes vo svojich 35 rokoch života, teda po uplynutí deväť rokov od samotného úrazu, je stále zásadne limitovaný po sľubnom začiatku svojej profesionálnej, rodinnej a spoločenskej kariéry a nijako sa ani v budúcnosti nebude môcť vyhnúť reálnej, aj keď skrytej, diskriminácii. Je limitovaný taktiež v celej širokej oblasti medziľudských a spoločenských vzťahov a ako mladý človek má pre reálnu spoločenskú stigmatizáciu (epilepsia v anamnéze) výrazne sťažené podmienky pri hľadaní a aj udržaní si zamestnania v rámci svojich úrazom výrazne limitovaných možností profesného uplatnenia (je nezamestnaný od 19.6.2020, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny). Má výrazne zúženú oblasť svojich predtým širokých záujmov, ktoré by mali podporovať rozvoj jeho osobnosti, ktorým sa pred úrazom aktívne venoval, bola mu napríklad odňatá získaná letecká licencia (ktorej získanie ho stálo nemalo finančných prostriedkov - nákladné letecké kurzy, zdravotné prehliadky v zahraničí). Na pozadí týchto vážnych obmedzení pôsobí len ako drobná neprijemnosť neustále vysvetľovanie svojmu okoliu prečo si nemôže a ani nikdy v živote nebude môcť ani len symbolicky spoločensky pripíť pri akýchkoľvek významných udalostiach, nakoľko aj minimálne dávky alkoholu pri epilepsii záchvatovú pohotovosť a riziko záchvatu dramaticky zvyšujú. A to aj dnes, kedy po dlhodobom užívaní liekov našťastie zažíva niekoľkoročné bezzáchvatové obdobie. Podľa nálezov psychológa i psychiatra mal nálezy svedčiace pre depresiu a potvrdenú špecifickú diagnózu Posttraumatická stresová porucha F 41.3, vo svojom každodennom živote prežíval, prežíva a musí sa naozaj s vypätím všetkých síl a aj s pomocou liekov vyrovnávať s najrozličnejšími psychickými ťažkosťami, akými sú napríklad zmeny nálad, ktoré často

vôbec nesúvisia s vonkajšími príčinami, subjektívne veľmi ťažko pociťované prejavy depresie, úzkosti, apatie, alebo naopak až chorobne zvýšenej emočnej dráždivosti, znížená schopnosť kontrolovať afekty, celkové zníženie iniciatívy, nespavosti, pokles psychickej výkonnosti, zhoršenie pamäte, redukcia záujmov a motivácie, častá a neodôvodnená rozladenosť, dysfória čiže organicky podmienená mrzutosť, ktoré všetky spôsobujú pacientovi nemalé utrpenie a pri dlhšom priebehu môžu prechádzať do celého spektra závažných psychických porúch a trvalých nápadnejších osobnostných zmien. Prvoinštančný súd pochybil, keď považoval za nedôvodné obodovanie jeho psychiatrickej poruchy vo výške 1.560 bodov MUDr. K. G?rč?šom. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 4 ods. 4, § 10 ods. X zákona č. 437/2004 Z.z. a dodal, že podľa už uvedeného psycho-sociálneho fungovania je zrejmé, že jeho stav nie je ustálený, ale progreduje. Argumentáciu odôvodňujúcu navýšenie o 100 % zvyšuje aj skutočnosť, že je naďalej invalidný. So zvyšovaním veku, ako je všeobecne známe, regeneračné a reparačné schopnosti organizmu postupne klesajú a pacient sa z obdobia ranej mladosti dostáva postupne do stredného veku, preto je objektívne neodôvodniteľné a aj morálne pochybné podsúvať súdu naivnú predstavu o lineárnom zlepšovaní jeho zdravotného stavu argumentovaním o zmenách percent jeho invalidity. Dá sa predpokladať, že jeho regeneračné schopnosti budú po prvotnom zlepšení (na ktoré žalovaný naráža) stagnovať a možno i klesať. Lekársky posudok zo dňa 12.1.2016 vypracovaný MUDr. B. R. bol vypracovaný v nadväznosti na skutočnosť, že bol opätovne v roku 2013 hospitalizovaný (spolu 3 x). Operáciu - plastiku kalvy lepky syntetickou náhradou kosti Johnson - Johnson podstúpil dňa 13.9.2013. Ťažké poranenie hlavy a mozgu (zlomenina lebečnej klenby a mozgovej spodiny so zakrvácaním do mozgu s deštrukciou mozgového tkaniva) bola mimoriadne náročná a riziková. Prídruženými komplikáciami bolo nielen opakované presakovanie mozgovomiešneho moku zvnútra hlavy do podkožia, ale najmä pridružená hnisavá infekcia, ktorá je častou príčinou smrti neurochirurgických pacientov. Tieto komplikácie si vyžiadali u neho opakované operácie. Napokon bolo kvôli tejto infekcii, ohrozujúcej jeho život, nutné i spätné odstránenie pôvodného plastického operačného riešenia defektu v lebečnej klenbe, teda odstránenie kostného laloka, s odkladom operačného riešenia, ktoré sa uskutočnilo dňa 13.9.2013. Po týchto opätovných operáciách a pridružených komplikáciách bol vypracovaný MUDr. A. L., lekárskeho posudku zo dňa 12.1.2016. Odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej môže poškodenému zo škodlivej udalosti v prípade neskoršieho zhoršenia už ustáleného zdravotného stavu vzniknúť i ďalší nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Takýto nárok sa z hľadiska premlčania posudzuje samostatne ako nárok so samostatnou subjektívnou premlčacou dobou s rozličným začiatkom jej plynutia. V prípade, ak neskôr dôjde k „dobodovaniu“ zdravotného stavu poškodeného v dôsledku jeho zhoršenia, je pre ďalšie uplatnenie nároku na mimoriadne sťaženie spoločenského uplatnenia z hľadiska premlčania rozhodujúci tento okamih „dobodovania“. Bol v Ústave leteckého lekárstva Praha evidovaný už pred rokom 2011 ako žiadateľ o leteckú licenciu a tak musel absolvovať pravidelné lekárske prehliadky v tomto ústave. Po vyšetrení na psychológii mu bolo doporučené liečenie na neuropsychiatrii, na tejto bol v Slovenskej republike odmietnutý, preto vyhľadal zdravotnú pomoc v Českej republike. Záverom uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvoinštančného súdu o premlčaní práv vznesených žalovaným. Odvolaciemu súdu preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nesúhlasí so všetkými skutkovými tvrdeniami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní a stotožnil sa s napadnutým rozhodnutím, ktoré považuje za vecne správne. Z odvolania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali tvrdenia žalobcu, že súd prvej inštancie dospel k svojmu rozhodnutiu na základe skutočností, ktoré nevyplývajú z dokazovania alebo neprihliadol na vykonané dôkazy. Má za to, že žalobca odôvodnil svoje odvolanie iba na základe svojho subjektívneho názoru a nespokojnosti s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie. Poukázal na zásady hodnotenia dôkazov, ktorými sa súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní správne riadil, čl. 15 C.s.p. a judikatúru, pričom má za to, že hodnotenie dôkazov prvoinštančným súdom má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní a bolo vykonané riadne v súlade so zásadami formálnej logiky. Považuje za neopodstatnenú odvoláciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne právne danú vec posúdil, pretože prvoinštančný súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu vo zvyšku zamietol, a prečo o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 C.s.p., t.j. vec správne právne posúdil. K argumentácii žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p. uviedol, že súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p. s poukazom na zásadu úspechu v konaní a dôvody, ktoré uvádzal žalobca ako hodné osobitného zreteľa, nemôžu odôvodňovať postup podľa ustanovenia § 257 C.s.p. Žalobca opätovne podsúva svoje tvrdenia, ktoré sa

nezakladajú na pravde. Ako už tvrdil v konaní, nemal nikdy ani v najmenšom úmysle ublížiť žalobcovi. K samotnému priebehu deja, ako sa tento udial dňa 21.5.2011 sa vyjadroval písomne i na pojednávaniach a aj v záverečnej reči a zopakoval ako došlo k samotnému vzniku úrazu žalobcu s tým, že ho celá záležitosť a aj jej následky veľmi mrzia a žalobcovi sa opakovane ospravedlnil. Riadne spláca nárok, ktorý voči nemu v regresnom konaní uplatnila SKP vo výške 49.193,91 € (náhrada bolesti, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplatené žalobcovi prostredníctvom Allianz a úhrada liečebných nákladov vynaložených Všeobecnou zdravotnou poisťovňou; č.l. 199 a nasl. spisu). Zotrvával na svojich tvrdeniach a popise priebehu deja a okolností vzniku úrazu napriek znaleckého posudku č. XXXXXXXXXXXXX, vypracovanému dňa 15.1.2018 a predloženého žalobcom na pojednávaní dňa 22.8.2018. V žiadnom prípade nemal v úmysle poškodiť žalobcu, jednalo sa o zaváhanie, ktorého následky znáša doposiaľ aj on. Nie je tak vôbec pravdivé tvrdenie, že by sa vyhýbal nejakej svojej povinnosti a že by žalobcu „neodôvodnene a zákerne očierňoval“ ako uviedol žalobca v odvolaní. Dodal, že žalobca si po úraze založil rodinu, je otcom dvoch maloletých detí, uplatnil sa aj v podnikaní. Do 2.7.2020 bol jediným spoločníkom spoločnosti OGLOX s.r.o., ktorú previedol k uvedenému dátumu na G.. Počas doby, keď spoločnosť vlastnil, mala obrát v roku 2019 vo výške 212.782,- € a sám žalobca tvrdil, že bol zamestnaný od júna 2018 v spoločnosti IBM, pričom viedol medzinárodný tím v počte 14 ľudí. Vo februári 2015 začal podnikáť i v Českej republike, založil spoločnosť MEDIA ON AIR, s.r.o. a jej jediným spoločníkom bol až do dňa 19.6.2018. Spôsob vedenia jeho spoločenského života v konaní dokladoval listinnými dôkazmi, fotkami pochádzajúcimi z facebooku a výpoveďou svedka G. D.. V konaní bolo preukázané, že žalobcovi bol vodičský preukaz vrátený v roku 2014, rovnako ostatný epileptický záchvat u neho prebiehal v roku 2014, resp. ešte skôr. Odňatie leteckej licencie nebolo v konaní žalobcom vôbec preukázané, rovnako ani odmietnutie pomoci žalobcovi zo strany neuropsychológa v Slovenskej republike. Postup prvoinštančného súdu, keď žalobcovi priznal navýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia o 10 %, považuje za dostatočný a riadne zdôvodnený. Zotrvával na svojich doterajších vyjadreniach, vrátane vznesených námietok premlčania. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

7. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. júna 2022; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi v tomto výroku, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

8. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

10. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní o pochybení súdu prvej inštancie pri posúdení jeho nároku na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, pretože v danom spore vykonal prvoinštančný súd dostatočne dokazovanie, ktoré bolo potrebné na

zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby v tejto časti, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávany prípad použil i ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. a správne ustálil, že žalobca má voči žalovanému nárok na zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 10 %, pričom svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe v tejto časti čiastočne vyhovel, aj riadne odôvodnil a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s týmto predmetom konania.

11. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu bolo ohodnotené dňa 25.3.2013 na 1.850 bodov MUDr. B. R. s tým, že položka č. 253 - vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy, posttraumatická epilepsia bola ohodnotená počtom bodov 800 a zvýšená o ďalších 800 bodov, t.j. na 1.600 bodov (č.l. 49 spisu). Ďalšie bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo dňa 30.11.2015 MUDr. K. G?rč?šom (S. leteckého zdravotníctví, Praha) stanovené na 1.560 bodov (č.l. 174 spisu) a následne dňa 12.1.2016, opätovne MUDr. B. R. na celkový počet bodov 2.000; položka č. 253 zostala nezmenená (1.600 bodov; č.l. 191 spisu). MUDr. C. Q. v posudku zo dňa 11.9.2013 ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia na 1.050 bodov (č.l. 491 spisu). MUDr. F. K. v znaleckom posudku č. 2/2018 uviedol, že podľa jeho názoru je výška hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia 1.200 bodov a nesúhlasil s navýšením položky č. 253 o 800 bodov, keďže vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom úraze hlavy o 100 % neboli v posudku MUDr. B. R. zo dňa 25.3.2013 zdôvodnené a zákonom stanovené dôvody podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. v čase hodnotenia nenastali, nakoľko podľa doložených lekárskeho správ bol neurologický nález žalobcu v norme, mal ukončenú práceneschopnosť a pracoval. Žalobca v konaní uvádzal, že pred nehodou žil veľmi aktívnym životom, bol zdravý, stíhal množstvo vecí, štúdium popri zamestnaní, ktoré úspešne absolvoval, mal reklamnú agentúru, ktorej sa darilo, aktívne športoval, jeho snom bolo okrem športového lietania byť i pilotom veľkého dopravného lietania, toto všetko mu nehoda vzala. Poúrazové komplikácie a sťaženie spoločenského uplatnenia sa u neho prejavujú najmä v tom, že nedokáže vykonávať žiadnu namáhavejšiu fyzickú prácu, mal finančnú stratu v podnikaní a aj v nákladoch, ktoré investoval do kurzov lietania a vážny dopad spôsobenej zdravotnej ujmy na rodinný a pracovný život, musel vylúčiť zo života celý rad aktivít, napríklad šoférovanie, lietanie, turistiku, horské bicyklovanie a podobne. Rizikové sú pre neho i práca a pobyt vo výškach, v blízkosti strojov, elektrických spotrebičov, otvoreného ohňa, vodných tokov a bazénov, predmetov a nábytku s tvrdými a ostrými hranami. Len s rizikom ohrozenia zdravia a života sa môže v blízkosti vody a ohňa rekreovať, v hlbšom bazéne alebo pri plávaní v jazere alebo mori by sa mohol i pod bezprostredným dohľadom pri záchvate ľahko utopiť a pri bezvedomí aj v celkom plytkej vode alebo vo vani. Sú pre neho rizikové celkom bežné činnosti každodenného života ako je varenie, grilovanie. Je limitovaný epilepsiou, odkázaný na dlhodobé a každodenné užívanie, možno celoživotne, protizáchvatových liekov.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v bode 12. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o zvýšení náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia o 10 % a s tým súvisiacim bodom 11., keď i podľa názoru odvolacieho súdu sú na strane žalobcu dané dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce tento rozsah. Žalobca bol uznaný za invalidného s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 70 %, následne 75 % a potom 50 % (od 29.1.2020). Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo zistené, že poškodenie zdravia žalobcu škodovou udalosťou, ktorú mu spôsobil žalovaný dňa 21.5.2011 malo nepriaznivé následky a zasiahlo do jeho jednotlivých oblastí života. Odvolací súd poukazuje, pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.9.2019, sp.zn. 3 Cdo 213/2017, podľa ktorého „predmetné ustanovenie patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, to znamená k právnym normám, ktorých hypotéza nie je konkrétne stanovená právnym predpisom, ale závisí od úvahy súdu. Toto ustanovenie prenecháva súdu, aby v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností, a aby sám podľa svojho uváženia posúdil, či ide o „prípadoch hodných osobitného zreteľa“ a - v prípade kladného záveru - rozhodol tiež o tom, aké zvýšenie tejto náhrady je v posudzovanom prípade primerané. Úvaha súdu v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. nie je celkom voľná, lebo právny predpis ju usmerňuje tým, že rámcovo stanovuje

predpoklady pre vznik nároku na základnú výmeru odškodnenia a tiež hľadiská, ktoré treba mať na zreteli. Pokiaľ zákon stanovuje rozpätie prípustného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (až o 50 %), je nepochybné, že rozsah zvýšenia tejto náhrady musí byť diferencovaný. Diferenciácia rozsahu zvýšenia tejto náhrady musí vystihovať individuálne okolnosti každého prípadu. V reálnom živote sa vyskytujúce rozdiely v osobnosti človeka, v jeho individuálnych potrebách, životnom zameraní, v miere jeho angažovanosti v najrozmanitejších sférach života, ako aj odlišnosti v miere závažnosti poškodenia zdravia a intenzite obmedzenia poškodeného sa nevyhnutne musia prejavovať aj v diferencovanom prístupe k zvýšeniu tejto náhrady. Pri rozhodovaní o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia súd zohľadňuje jednak tie stránky, ktoré sú spoločné pre život všetkých ľudí (možnosť vykonávať bežné životné úkony, postarať sa o svoju hygienu, stravovanie, obliekať sa, žiť prípadne rodinným životom, realizovať sa v partnerskom vzťahu, mať deti), jednak tie stránky, ktoré sú osobitné u každého jednotlivca zvlášť vzhľadom na jeho spoločenské dovtedajšie pôsobenie (stupeň jeho angažovanosti v najrozmanitejších sférach spoločenského života, za ktoré už doterajšia súdna prax považuje napríklad oblasť kultúry, športu, umenia, politiky, vedy). Jednotiacim hľadiskom pri určovaní adekvátneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je, aby obe tieto stránky boli zohľadnené tak, že ich vzájomná jednota vyjadri primeranosť priznanej náhrady vo vzťahu k povahe následkov poškodenia zdravia. V prípade niektorého poškodeného je v praxi opodstatnené klásť dôraz na prvú z uvedených stránok, v prípade poškodeného (naopak) na druhú spomenutú stránku; rozhodujúcou však zostáva ich jednota. Vo všeobecnosti treba pripustiť, že v niektorom individuálnom prípade pôjde o tak mimoriadne závažné poškodenie zdravia osoby spoločensky sa dosiaľ nijako osobitne neangažovanej (napríklad v prípade mimoriadne ťažkého poškodenia zdravia v detskom veku), ktoré - aj s prihliadnutím na minimalizovanú predpokladanú budúcu kvalitu jej života - odôvodní priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až v hornej hranici stanoveného limitu (§ 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.). Takéto zvýšenie je aj podľa názoru dovolacieho súdu vyhradené prípadom straty životných príležitostí po celý zvyšok života, v ktorých je poškodený takmer vyradený zo života a kedy jeho predpoklady pre plnenie životných funkcií sú bezmála alebo celkom zmarené. Dovolací súd v súvislosti s tým pripomína, že súčasná právna úprava za relevantnú okolnosť z hľadiska určenia výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia považuje aj vek poškodeného (na ktorý žalobca v danom prípade osobitne poukazuje). Zohľadnenie veku poškodeného predpokladá ustanovenie § 10 ods. 4 veta prvá zákona č. 437/2004 Z.z. To isté hľadisko treba mať bezpochyby na zreteli tiež pri úvahe o opodstatnenosti aplikácie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.

Invalidita - hľadisko priamo v tomto ustanovení uvádzané - skutočne nevyjadruje stupeň angažovania sa poškodeného v spoločnosti pred poškodením jeho zdravia. To však ešte samo o sebe neznamená, že aj ďalšie (v zákone síce výslovne neuvedené, avšak v praxi súdov považované za relevantné) hľadiská musia byť tiež bez vzťahu k tomu, aké bolo predchádzajúce uplatnenie poškodeného v spoločenskej sfére.“ ... „Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. sa teda neobmedzuje len na prípady vysokej úrovne predchádzajúceho uplatnenia poškodeného v spoločnosti (v kultúrnej, umeleckej, športovej a podobnej sfére života), ale je opodstatnené aj v prípadoch ďalších, v ktorých to odôvodňujú individuálne okolnosti zistené vykonaným dokazovaním. V praxi všeobecných súdov ide o okolnosti najrozmanitejšej povahy, ktoré môžu, avšak nemusia odzrkadľovať mieru spoločenského angažovania sa poškodeného pred škodovou udalosťou.“ ...“ Súd musí dbať o to, aby priznaná výška tejto náhrady bola založená na objektívnych a rozumných dôvodoch a aby medzi výškou priznanej náhrady a spôsobenou škodou existoval vzťah primeranosti. Za spravodlivé rozhodnutie o nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia treba považovať také rozhodnutie, ktoré rešpektuje princíp proporcionality. Tento princíp vyžaduje, aby existoval vzťah primeranosti medzi priznanou výškou náhrady a spôsobenou ujmom (3 Cdo 464/2015).“ Súd prvej inštancie v danej veci prihliadol pri posudzovaní nároku žalobcu o zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia správne na jeho invaliditu, ale nesprávne uzavrel, že ide o jediný dôvod hodný osobitného zreteľa, keď vzhľadom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aj ďalšie hľadiská musia byť zohľadnené pri rozhodovaní o takomto nároku, ktoré však pri svojom rozhodovaní tiež zoberal do úvahy, a to jeho rodinné, pracovné i spoločenské postavenie po predmetnej nehode. Odvolací súd má teda za to, že pri rozhodovaní o zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia prvoinštančný súd zohľadnil stránky, ktoré sú spoločné pre život všetkých ľudí (žalobca môže vykonávať bežné životné úkony, oženil sa, má deti, podnikal, bol zamestnaný v svojej spoločnosti a následne v iných spoločnostiach), ako aj stránky, ktoré sú osobitné u každého jednotlivca zvlášť vzhľadom na jeho spoločenské dovtedajšie pôsobenie (bol na koncerte Robbieho Williamsa dňa 22.11.2012, chodil s priateľkou do kina, išiel na koncert so svojou manželkou v roku 2015, bol pozrieť kamarátov na lodi v Chorvátsku v roku 2015). Žalobca je od júla 2020 nezamestnaný, evidovaný na

Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, ale nevysvetlil z akého dôvodu a ani prečo už nie je spoločníkom a konateľom spoločnosti OGLOX, s. r. o. Z uvedených dôvodov u žalobcu neboli naplnené podmienky pre priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia až v hornej hranici stanoveného limitu (50 %) ako žiadal a tak odvolací súd považuje záver prvoinštančného súdu o priznaní 10 % navýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za dostatočné.

14. Nebolo možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil lekárske posudky vypracované MUDr. B. R. dňa 25.3.2013 a znalecký posudok MUDr. F. K., pretože prvoinštančný súd považoval za preukázané sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu ohodnotenú 2.000 bodmi MUDr. B. R. v ohodnotení zo dňa 12.1.2016 a pri položke č. 253 - vážne duševné a mozgové poruchy po ťažkom poranení hlavy, posttraumatická epilepsia vychádzal z počtu bodov 800 a navýšenia podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o ďalších 800 bodov. Uvedené bolo zohľadnené súdom prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj jeho navýšenia. Znalec MUDr. G. G. z odvetvia psychiatria, v znaleckom posudku č. 18/2019, okrem iného konštatoval, že sa stotožňuje v plnom rozsahu s posúdením bodového ohodnotenia MUDr. R. zo dňa 25.3.2013, keď v položke sú zahrnuté poúrazové stavy neurologického a psychologického charakteru, ktoré sťažujú spoločenské uplatnenie; boli ohodnotenú hodnotou 800 bodov a zvýšené o 100 % na hodnotu 1.600 bodov, pričom do tejto hodnoty spadajú aj duševné poruchy a je nutné ich hodnotiť v tejto položke; do bodovej hodnoty sú zahrnuté neurologické poruchy, psychiatrické poruchy, psychologické poruchy - rozsiahla symptomatológia organickej etiológie so zmenou osobnostných štruktúr. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal z lekárskeho posudku G. B. R., nie zo znaleckého posudku MUDr. F. K., ktorý sa nestotožnil s navýšením bodového ohodnotenia pri položke č. 253 o 800 bodov, takže rozhodol v prospech žalobcu.

15. Žalobca ďalej v odvolaní namietal, že prvoinštančný súd pochybil, keď prihliadol na vznesené námietky premlčania zo strany žalovaného. Odvolací súd sa stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedenom v napadnutom rozhodnutí, že nároky žalobcu na zaplatenie časti náhrady účelných nákladov spojených s liečením a náhrady nemajetkovej ujmy sú premlčané. Súd prvej inštancie v bodoch 15. a 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vysvetlil prečo považuje žalobcom uplatnenú náhradu účelných nákladov spojených s liečením za premlčanú, s ktorým odôvodnením odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí. Odvolací súd sa stotožnil i s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku o premlčaní nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil v sume 25.000,- €. Odvolací súd poukazuje na to, že základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že oprávnená osoba sa nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Rovnako aj zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. K uvedenému ešte odvolací súd dodáva, že žalobca bližšie nekonkretizoval odvolaciu námietku prečo považuje záver prvoinštančného súdu o premlčaní jeho nárokov na náhradu účelných nákladov spojených s liečením a nemajetkovej ujmy za nesprávny, z dôvodu ktorého sa odvolací súd nemohol detailnejšie touto námietkou zaoberať a keďže dospel k rovnakému právnemu záveru ako súd prvej inštancie o premlčaní uvedených nárokov žalobcu, iba všeobecne konštatuje, že prvoinštančný súd správne považoval časť nároku žalobcu na úhradu účelne vynaložených nákladov a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za premlčaný.

16. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany.

Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nález súdu. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

17. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

18. Odvolací súd sa neprihliadol na argumentáciu žalobcu uvedenú v jeho odvolaní, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p., nakoľko uvedené zákonné ustanovenie umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu nepriznal. Aplikácia citovaného ustanovenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy len v tých v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov neprizná, vyjadruje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok (a všeobecnej zásady ohľadne náhrady trov konania, vyjadrenej v § 255 C.s.p.). Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 MCdo 17/2009, sp.zn. 5 Cdo 67/2010, sp.zn. 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 C.s.p. považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (nálezy Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 292/07, I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 C.s.p. neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako

u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, t.j. na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní neboli naplnené výnimočné okolnosti a ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce použitie ustanovenia § 257 C.s.p. Žalobou, po jej zmene, žiadal žalobca od žalovaného, aby mu zaplatil náhradu škody a nemajetkovú ujmu v celkovej sume 255.175,- €, pričom mu bola priznaná iba suma 21.366,92 €, vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a tak správne pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval prvoinštančný súd ustanovenie § 255 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd uvádza, že úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o úplný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu, čo v danom prípade splnené nebolo. Žalobca odôvodňoval aplikáciu uvedeného ustanovenia zákona tým, že porušením povinnosti zo strany žalovaného a jeho protiprávnym konaním došlo k vážnemu ublíženiu na jeho zdraví s doživotnými následkami, pričom ide o výnimočný prípad, že žalovaný nereagoval na jeho mimosúdnu dohodu, neposkytol mu pomoc bezprostredne po predmetnom úraze. Vytkol súdu prvej inštancie, že v odôvodnení napadnutého rozsudku opomenul jeho výpoveď, vrátane jeho písomného podania, v ktorom podrobne označil vzťahy, prepojenia a hlavne radikálnu životnú zmenu po úraze, v dôsledku ktorého došlo k trvalému poškodeniu jeho zdravia a nezobral do úvahy nepravdivú výpoveď žalovaného a opomenul i výpoveď svedka R. I., ktorý uviedol, že žalovaný ľudsky zlyhal bezprostredne po úraze a neposkytol mu prvú pomoc. Odvolací súd sa nestotožnil s uvedeným tvrdením žalobcu, nakoľko súd prvej inštancie všetky zdravotné, rodinné, pracovné i spoločenské problémy vzniknuté v súvislosti s predmetnou nehodou zobral do úvahy pri rozhodovaní o nárokoch žalobcu na bolestné i sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré bolo dokonca navýšené o 10 %. Skutočnosť, že žalovaný nepristúpil na mimosúdnu dohodu, neodôvodňuje aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. V konaní žalovaný tvrdil, že po predmetnej nehode sa so žalobcom stretával, ponúkal žalobcovi i pomoc, čo žalobca nepoprel. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné poukázať na to, že žalobca si už pri podaní samotnej žaloby musel byť vedomý toho, že so súdnym konaním sú spojené náklady, ktoré bude musieť, pre prípad neúspechu v spore, znášať. Bolo jeho povinnosťou dôsledne zvážiť všetky dôsledky, ktoré sú so súdnym konaním a jeho vedením spojené. Nie je možné následky neúspechu v konaní v podobe znášania jeho trov prenášať na druhú stranu sporu, ktorá spor nevyvolala, musela sa v spore brániť a ktorá bola nakoniec v konaní čiastočne úspešná. Navyše žalobca až v odvolacom konaní žiadal o aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. V prejednávanej veci nejde podľa odvolacieho súdu ani o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov žalovanému proti žalobcovi, by bolo neprimerane tvrdé a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p.

20. Odvolací súd preto potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. napadnutý rozsudok i vo výroku III. o náhrade trov konania, nakoľko, tak ako je uvedené vyššie, aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. nebola v danom prípade daná.

21. Vzhľadom na dôvody uvedené v bodoch 19., 20. odôvodnenia tohto rozsudku, odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ako súvisiaci (§ 379 písm. a/ C.s.p.) aj výrok IV. napadnutého rozhodnutia, ktorým priznal Univerzitetnej nemocnici Bratislava nárok na náhradu hotových výdavkov, pričom správne zaviazal strany sporu na náhradu trov konania podľa pomeru (ne)úspechu v konaní.

22. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch V. a VI., ktorými uložil povinnosť žalobcovi a žalovanému zaplatiť znalcovi znalečné, zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/, v spojení s § 391 ods. 1, § 379 písm. a/ C.s.p., pretože nesprávne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť znalcovi znalečné vo výške 421,15 € a žalovanému vo výške 38,47 €, namiesto priznania nároku znalcovi voči každej sporovej strane. Odvolací súd dodáva, že rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy; prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí; druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhoduje o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnosti skončenia veci (túto zásadu súd prvej inštancie pritom dodržal pri rozhodovaní o náhrade trov konania strán sporu a inej osoby). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (bod 23.) ani nevyplýva, ako sa prvoinštančný súd vysporiadal zo zloženým preddavkom žalovaným, z dôvodu ktorého nie je rozhodnutie v tejto časti zrozumiteľné, t.j. je nepreskúmateľné. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne rozhodnúť o znalečnom s prihliadnutím na to, že žalovaný zložil preddavok a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p)

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).